

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu **R. S.** , bytom R., *zastúpeného advokátom JUDr. J. M., Advokátska kancelária Z.*, proti žalovanému **Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Košiciach**, Krajskému dopravnému inšpektorátu Košice, Kuzmányho č. 8, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-136/DI-1-2009 z 23. októbra 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/113/2009 – 52 z 22. júna 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/113/2009 – 52 zo dňa 22. júna 2011 **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 22. júna 2011, sp. zn. 7S/113/2009 zrušil rozhodnutie žalovaného z 23. októbra 2009, č. KRP-136/DI-1-2009 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Rozhodnutím žalovaného č. KRP-136/DI-1-2009 z 23. októbra 2009, ktorým podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní bolo zmenené rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ Košice-okolie, Okresný dopravný inšpektorát z 12. augusta 2009 č.p.: ORP-P-527/DI-SK2008 tak, že (už po zmene) bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku na tom skutkovom základe, že v dôsledku nevenovania sa vedeniu vozidla a nesledovania situácie v cestnej premávke dňa 20.05.2008 v čase o 11.00 hod. spôsobil dopravnú nehodu tak, že jazdil so svojim osobným motorovým vozidlom značky Ford Focus C-Max ev.č. KS 373CA, s ktorým vychádzal z objektu Kamenárstva F. na cestu III. triedy č. 050176, pričom nedal prednosť v jazde osobnému motorovému vozidlu značky Peugeot 206, ev. č. KS 432AV, ktoré viedol A. K. bytom M., ktorý s vozidlom jazdil po ceste III. triedy č. 050176 v smere od Moldavy nad Bodvou na Budulov v ľavom jazdnom pruhu, nakoľko predbiehal pred ním idúce nezistené motorové vozidlá, pričom došlo k zrážke medzi vozidlami v ľavom jazdnom pruhu v smere jazdy vozidla Peugeot. Pri dopravnej nehode utrpel vodič vozidla Peugeot A. K. zranenie – tržnú ranu na brade, ktorého liečba si nevyžiadala práceneschopnosť. Vykonanými dychovými skúškami nebolo u vodičov zistené požitie alkoholických nápojov. Na uvedených motorových vozidlách vznikla škoda cca 8.300,- Eur.

Žalobca týmto svojim konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c/ a § 20 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách platného a účinného v čase spáchania skutku a tým sa dopustil priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej iba ZP).

Podľa § 22 ods. 2 ZP mu bola uložená pokuta vo výške 165,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd v Košiciach rozsudok odôvodnil tým, že správne orgány nepostupovali v súlade s platnou právnou úpravou, pretože ako to vyplýva z dôkazov vykonaných v správnom konaní, skutkový stav, na základe ktorého bolo vydané napadnuté rozhodnutie ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, nebol zistený dostatočne. O nedostatočne zistenom skutkovom stave svedčí aj listinný dôkaz predložený žalobcom v odvolacom konaní, konkrétne znalecký posudok znalca z odboru cestná doprava Ing. H., ktorého záver týkajúci sa vyriešenia stretu dvoch vozidiel, od ktorého sa záverom znaleckých posudkov, ktoré boli vykonané v správnom konaní, pričom z tohto posudku vyplýva, že ďalšie údaje zistené spätným odvíjaním deja nemôžu byť vypočítané správne, ak stret dvoch vozidiel je vyriešený tak, že výsledkom sú súčinitele GEV pre prvé vozidlo 0,90 a pre druhé vozidlo 1,61. Vzhľadom na citované ako aj na judikovaný právny názor Najvyššieho súdu SR (R/69/1998) je zistenie skutkového stavu nedostačujúce pre posúdenie veci, a preto napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 22. júna 2011, sp. zn. 7S/113/2009 podal odvolanie žalovaný, ktorý navrhol zmeniť rozsudok krajského súdu tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne. Poukázal na to, že v priestupkovom konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný nedal prednosť v jazde pri vychádzaní na cestu a niet preto dôvodu ďalej skúmať, či sa tak stalo aj čo i len sčasti konaním vodiča A. K., pretože ten podľa názoru žalovaného neporušil žiadnu povinnosť, ktorú mu pri jazde v danom čase a mieste ukladal zákon o premávke na pozemných komunikáciách (č. 315/1996 Z. z.).

Žalovaný v podanom odvolaní ďalej uviedol, že pri rozhodovaní vychádzal tak prvostupňový ako aj druhostupňový správny orgán z dostatočne zisteného skutočného stavu veci. Postupoval v súlade so základnými pravidlami konania a hodnotením dôkazov, ktoré je vecou správnej úvahy, zabezpečil presné a úplné zistenie skutočného stavu veci. Krajský dopravný inšpektorát KR PZ Košice sa v rozhodnutí č.: KRP-136/DI-1-2009 z 23. októbra 2009 zaoberal každou námietkou žalobcu uvedenou v odvolaní, čo podrobne rozpísal. Krajský dopravný inšpektorát KR PZ v Košiciach sa nestotožňuje s názorom Krajského súdu v Košiciach, vyjadreným v rozsudku, že cit.: „odmietol a nezohľadnil odborný a kvalifikovaný posudok podaný v prospech žalobcu.“

Na záver odvolateľ uviedol, že: „odvolací správny orgán zdôrazňuje, že povinnosť vyplývajúca z ustanovenia § 20 ods. 1 zákona NR SR číslo 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov platného a účinného v čase

spáchania skutku, t.j. dať prednosť v jazde vozidlám idúcim po ceste neznamená dať prednosť len tým vozidlám, ktoré jazdia v jazdnom pruhu, do ktorého sa chce vodič zaradiť.“

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd v prvostupňovom konaní prerokoval napadnuté rozhodnutie na nariadenom pojednávaní dňa 22. júna 2011, na ktorom sa zúčastnil právny zástupca žalobcu i právna zástupkyňa žalovaného a mali možnosť sa vyjadriť k prejednávanej veci. Odvolací súd nepovažoval preto za potrebné na prerokovanie veci nariadiť pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 7. decembra 2011 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. KRP-136/DI-1-2009 z 23. októbra 2009, ktorým na základe odvolania žalobcu zmenil rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice - okolie, Okresného dopravného inšpektorátu č. ORP-P-527/DI-SK-2008 z 12. augusta 2009, ktorým bol žalobca obvinený zo spáchania priestupku, ktorého sa dopustil 20. mája 2008

o 11,00 hod. tým, že spôsobil dopravnú nehodu tak, že jazdil so svojim osobným motorovým vozidlom značky Ford Focus C-Max ev.č. KS 373CA, s ktorým vychádzal z objektu Kamenárstva F. na cestu III. triedy 050176, pričom nedal prednosť v jazde osobnému motorovému vozidlu značky Peugeot 206 ev.č. KS 432AV, ktoré viedol vodič A. K., ktorý s vozidlom jazdil po uvedenej ceste v smere od Moldavy nad Bodvou smerom na Budulov v ľavom jazdnom pruhu, nakoľko predbiehal pred ním idúce nezistené motorové vozidlá, pričom k zrážke došlo medzi vozidlami v ľavom jazdnom pruhu v smere jazdy vozidla Peugeot. Pri dopravnej nehode utrpel vodič vozidla Peugeot A. K. tržnú ranu na brade, ktorého liečba si nevyžiadala práceneschopnosť. Dychovými skúškami nebolo u vodičov preukázané požitie alkoholických nápojov. Na vozidlách vznikla škoda 8.300,- Eur.

Žalobca R. S. sa podanou žalobou i opravným prostriedkom v priestupkovom konaní snažil opakovane preukázať, že nezavinil dopravnú nehodu, ale naopak to bol vodič A. K., ktorý neprimeranou rýchlosťou v čase zníženej viditeľnosti - za dažďa - predbiehal kolónu vozidiel a pri tomto predbiehaní narazil do jeho vozidla, s ktorým on už riadne vyšiel na cestu a nemohol zrážke zabrániť.

Odvolaací súd preskúmal konanie pred správnym orgánom objasňujúcim priestupok v prvom i druhom stupni ako i konanie pred Krajským súdom v Košiciach a zistil, že v priebehu dokazovania bolo výpoveďami svedkov i znaleckým dokazovaním preukázané, že žalobca nedal prednosť v jazde vozidlu poškodeného A. K., ktorý práve predbiehal vozidlá a náhlym vyjdením na cestu ho nútil náhle zmeniť smer a rýchlosť jazdy, k čomu došlo a čo bolo príčinou vzniku dopravnej nehody, zrážky vozidiel žalobcu a vodiča A. K. Pre krátkosť vzdialenosti a času, v ktorom žalobca nedal prednosť v jazde vozidlu A. K., tento vodič ani nestihol reagovať brzdením a došlo k nárazu vozidiel. Takýto skutkový stav je potvrdený jednak opakovaným znaleckým posudkom, ako aj výpoveďami svedkov a najmä najdôležitejším prvotným úkonom - záznamom o nehode s fotodokumentáciou.

Z týchto dôkazov je nespochybniteľné, že k stretu vozidiel došlo v mieste, kde miesto ležiace mimo cesty odkiaľ žalobca vychádzal na cestu, ústi na cestu. Na mieste neboli nájdené stopy, najmä pneumatík vozidla žalobcu, ktoré by potvrdzovali jeho verziu, že jeho vozidlo bolo nárazom odhodené 6 až 7 metrov k miestu, odkiaľ vychádzal na cestu, a teda k zrážke došlo s odstupom času po tom, čo už na ceste jazdil.

Žiadny nový znalecký posudok ani žiaden nový dôkaz nemôže spochybnit', že k nárazu došlo z dôvodu, že žalobca svojim vozidlom vytvoril vozidlu vedenému A. K. náhlu prekážku v čase, keď vodič A. K. sa už nachádzal v ľavej časti vozovky, teda už začal úkon predchádzania pred sebou idúcich vozidiel. Predbiehaniu mu nebránila žiadna prekážka, ani právne ustanovenie zákona o premávke na pozemných komunikáciách. Tento úkon začal v takej vzdialenosti od vyústenia miesta mimo cesty na cestu, že vodič R. S. za predpokladu, že by sa bol venoval vedeniu vozidla a situácii v cestnej premávke, mohol a mal vidieť vozidlo vodiča A. K. v jazdnom pruhu, do ktorého sa chystal s vozidlom vyjsť.

Podľa § 2 ods. 1 ZP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1, písm. l/ ZP priestupku sa dopustí ten, kto porušením uvedeným v písm. k/ bezprostredne ohrozí bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky alebo spôsobí dopravnú nehodu.

Podľa § 22 ods. 1 písm. k/ ZP, priestupku sa dopustí ten, kto iným konaním, než ako je uvedené v písmenách a/ až h/, poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o cestnej premávke (ďalej len „ZCP“), účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone.

Podľa § 4 ods.2 písm.c/ zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov účinného v čase vzniku dopravnej nehody, vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Podľa § 20 ods. 1 citovaného zákona pri vchádzaní z miesta mimo cesty na cestu vodič je povinný dať prednosť v jazde vozidlám idúcim po ceste. To platí aj pri vchádzaní z poľnej cesty alebo lesnej cesty, z cestičky pre cyklistov alebo z obytnej zóny, alebo z pešej zóny na inú cestu.

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si zaobstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb., ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu Najvyšší súd SR, ako súd odvolací, zistil, že niet pochyb o tom, že žalobca nedal prednosť v jazde vozidlu jazdiacemu po ceste pri vychádzaní na ňu.

Prednosťou v jazde sa podľa § 2 písm. d/ zákona č. 315/1996 Z. z. platného a účinného 20. mája 2008 rozumie povinnosť vodiča počínať si tak, aby vodič, ktorý má prednosť v jazde, nemusel náhle zmeniť smer alebo rýchlosť jazdy.

Žalobca - vodič R. S. - si tak nepočíнал.

Z doposiaľ vykonaného dokazovania a z obsahu pripojeného administratívneho spisu je zrejmé, že žalobca nedal prednosť v jazde vozidlu A. K. pri vychádzaní na cestu II. triedy z miesta ležiaceho mimo cesty.

Prednosťou v jazde sa v tomto prípade rozumie i prednosť v jazde vozidlám, ktoré vždy a bežne využívajú na jazdu v svojom smere pravý jazdný pruh, ale ak tomu nebráni situácia v cestnej premávke a právny predpis i ľavý jazdný pruh, do ktorého sa chcel zaradiť pri vychádzaní na cestu žalobca.

Žalobca mal brať na zreteľ, že aj vozidlá jazdiace v protismere sú vozidlá jazdiace po ceste a preto im treba dať prednosť v jazde a to i tým, že vozidlo jazdiace v protismere

môže kedykoľvek začať predbiehať manéver, pokiaľ sa v protismere, teda v ľavom jazdnom pruhu nenachádza žiadne vozidlo alebo prekážka.

Pre posúdenie konkrétnej veci nie je preto rozhodujúce, či vodič, ktorému mala byť daná žalobcom prednosť v jazde jazdil rýchlosťou 20 alebo 70 kilometrov za hodinu, ak bola v uvedenom úseku nehody dovolená, ani či pred nárazom brzdil alebo videl a na akú vzdialenosť a v akej polohe vozidlo žalobcu.

Podstatné je, že žalobca so svojím vozidlom mal dať prednosť v jazde i vozidlu vodiča A. K. v ľavom jazdnom pruhu, v ktorom sa pri predbiehaní právom nachádzal, a zo strany žalobcu malo byť vykonané všetko preto, aby vodič A. K. nemusel náhle zmeniť smer alebo rýchlosť jazdy, teda dať mu prednosť v jazde, čo sa však zo strany žalobcu nestalo a to bolo príčinou vzniku dopravnej nehody.

Z týchto dôvodov je zavinenie dopravného priestupku žalobcom bez akýchkoľvek pochybností a ani nový znalecký posudok, resp. prehodnotenie už vykonaného znaleckého dokazovania so zreteľom na tvrdenia Ing. H., na tom nemôže nič zásadné zmeniť.

Najvyšší súd SR, ako súd odvolací, zo všetkých uvedených dôvodov, nestotožniac sa s názorom súdu prvého stupňa, zmenil jeho rozhodnutie tak, že žalobu žalobcu zamietol.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky mal za preukázané, že dopravný priestupok kladený za vinu žalobcovi sa stal tak, ako to vyplýva z výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu zmeneného výrokom druhostupňového správneho orgánu.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 a 2 v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že vzhľadom na neúspech žalobcu v konaní mu náhradu trov celého konania nepriznal a žalovaný na náhradu trov konania nemá zákonný nárok.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

V Bratislave 7. decembra 2011

JUDr. Zuzana Ďurišová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Andrea Jánošíková